

Audio Valve Eclipse/Challenge 115

Με λίγα λόγια...

Κατ/στής: [Audio Valve](#)

Κατηγορία: [Σετ Προ / Τελικών](#)

Υπέρ:

Eclipse: Ησυχία, ακρίβεια χειριστηρίων, διαχωρισμός, διαφοροποίηση εισόδων. Challenge 115: Χαμηλό, δυναμική περιοχή, στερεοφωνία, ABR, κατασκευή.

Κατά:

Ψάχνω, αλλά δε βρίσκω...

Συντάκτης: Γ. Καμαρινός

Το άρθρο δέχθηκε **22** επισκέψεις

Ήχος υπό τον έλεγχο των λυχνιών

Καθώς περνούσαν οι ημέρες, συνειδητοποιούσα όλο και περισσότερο ότι η θέση ακρόασης βρισκόταν μέσα στο ηχητικό δρώμενο και ο καθήμενος σε αυτήν δεν ήταν απλά παρατηρητής...

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Eclipse

Τάξη λειτ.: A

Λυχνίες: 4xECC82/6189

Είσοδοι: 7 line in

Έξοδοι: 2 pre-out, tape loop

Στάθμη εξόδου: 15V max

Αντίστ. εξόδου: 300Ω

Απόκρ. συχνότητας: 4-45k Hz

Αρμον. παραμόρφωση: 0,1% (1V)

Διαστάσεις: 420x320x130mm (ΠxΒxΥ)

Βάρος: 20kg

Challenge 115

Τάξη λειτ.: A

Λυχνίες/κανάλι: 2x12AU7/6189, 1x12AX7/ECC83, 6xEL34/6550/KT88

Ισχύς: 115Watt / κανάλι (με EL-34)

Είσοδοι: XLR και RCA

Απόκρ. συχνοτήτων: 5-40k Hz

Παραμόρφωση: 0,3% (50W/8Ω)

Διαστάσεις: 430x280x240mm (ΠxΥxB)/κανάλι

Βάρος: 25kg/κανάλι

Ομολογώ ότι πριν τη δοκιμή αυτού του τεύχους δε γνώριζα την Audio Valve. Για την ακρίβεια, είχα δει και ακούσει (ελάχιστα) γι' αυτήν στην τελευταία έκθεση, όταν η Audio K. Μασσέλου μόλις είχε αναλάβει την αντιπροσώπευσή της στη χώρα μας (συν ορισμένα διθυραμβικά σχόλια σε περιοδικά του εξωτερικού, σε Ευρώπη -της Γαλλίας συμπεριλαμβανομένης- και ΗΠΑ). Συνεπώς, όταν ο αρχισυντάκτης μου ανακοίνωσε ότι αναλαμβάνω για δοκιμή το σετ προενισχυτή-μονοτελών ενισχυτών της γερμανικής εταιρίας, ενθουσιάστηκα. Θα είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ με μια πρόταση ακριβή και μεγάλων διαστάσεων. Σε ιστορία, ήχο και... βάρος.

Η ιστορία

Η Audio Valve δραστηριοποιείται στο χώρο της υψηλής πιστότητας περισσότερα από 25 χρόνια. Ιδρυτής και ιθύνων νους είναι ο κος Becker, καθηγητής ηλεκτρονικής. Η έδρα της εταιρίας και η γραμμή παραγωγής βρίσκονται στην πόλη Kaletal, στα βόρεια της Γερμανίας. Ο ίδιος ο κος Becker επιμένει μάλιστα να αναφέρει ως τόπο προέλευσης των υλοποιήσεών του τη Δυτική Γερμανία! Όλα τα μοντέλα είναι λαμπάτα και εντυπωσιακά σε εμφάνιση. Διατηρούν χαρακτήρα που συνδυάζει ρετρό και μεταμοντέρνα χαρακτηριστικά. Στο εσωτερικό τους όμως ο κος Becker, ιδιοκτήτης και αρχισχεδιαστής της εταιρίας, εφαρμόζει καινοτόμες τεχνικές και πατέντες, που, ομολογουμένως, ξεφεύγουν από την πεπατημένη! Ίσως κάποιοι οπαδοί του μινιμαλισμού και των λιτών σχεδιάσεων να βιαστούν να τον κατατάξουν στους «αιρετικούς» των λυχνιών, αλλά φαντάζομαι ότι τέτοιου είδους συζητήσεις δεν απασχολούν τον ίδιο. Ούτε εμάς, εννοείται. Για την ιστορία, αξίζει να αναφερθεί ότι η γκάμα περιλαμβάνει τον προενισχυτή Eclipse, τους λαμπάτους monoblock Baldur, Challenge και Avalon (σε διάφορες εκδόσεις), τον προενισχυτή φωνογραφικής κεφαλής Sunlinda και τον ενισχυτή ακουστικών RKV MkIII, τοπολογίας OTL. Μόλις πρόσφατα προστέθηκε στην γκάμα και ο πρώτος ολοκληρωμένος, τον οποίο και αναμένουμε στη χώρα μας τις επόμενες εβδομάδες.

Η δοκιμή σε τάξη A

Στην διάθεσή μου είχα για αρκετές ημέρες τον προενισχυτή Eclipse και ζεύγος των τελικών Challenger 115. Ας τα δούμε αναλυτικά, όσο αυτό είναι δυνατόν, μιας και παρά τη χρήση διάφανου πλεξιγκλάς στην κορυφή του σασί, αρκετά σημεία παραμένουν «αθέατα» και απροσπέλαστα από το κατσαβίδι του φιλομαθούς δοκιμαστή. Ο προενισχυτής Eclipse αποτελεί σχεδίαση dual-mono, σε τάξη A. Την «καρδιά» του αποτελούν τέσσερις λυχνίες 12AU7 της Electro Harmonix. Εναλλακτικά, μπορούν να χρησιμοποιηθούν όλες οι λυχνίες της «κατηγορίας» ECC82. Ο κατασκευαστής δίνει μεγάλη σημασία στις λυχνίες εισόδου, παρακινώντας το χρήστη να αποφύγει την οικονομία, σε αντίθεση με αυτές της εξόδου. Εξαιρετικά προσεγμένη κρίνεται η τροφοδοσία, της οποίας ο μετασχηματιστής είναι τοροϊδής 160VA με διπλά πρωτεύοντα και δευτερεύοντα

τυλίγματα, ώστε η τροφοδοσία του κάθε καναλιού να είναι ανεξάρτητη.

Όλα τα εξαρτήματα τοποθετούνται σε διπλής όψης τυπωμένο κύκλωμα, στρατιωτικών προδιαγραφών, με χρήση χαλκού 2 oz. Εδώ γίνεται εκτενής αναφορά στη χρήση προηγμένου λογισμικού, προκειμένου να σχεδιαστεί πλακέτα τύπου FR4, που θα ανταποκρίνεται στις υψηλές ηχητικές απαιτήσεις. Αποφεύγεται πλήρως η χρήση καλωδιώσεων και όλα τα υλικά είναι τοποθετημένα με το χέρι. Βλέπουμε πυκνωτές πολυπροπυλενίου, αντιστάσεις film (απόκλισης 1%) και draloric NOS, όλα κορυφαίας ποιότητας. Υπάρχουν και ορισμένα τρανζίστορ, για την προστασία και τον έλεγχο των λυχνιών, χωρίς να επηρεάζουν το σήμα, όπως μας καθησυχάζει ο κος Becker. Αποτελούν τμήμα του κυκλώματος ελέγχου. Συνολικά, τα «κανάλια» διέλευσης των σημάτων audio είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό αποκομμένα και προστατευμένα από τις υπόλοιπες διεργασίες που λαμβάνουν χώρα, για ευνόητους λόγους. Δεν έχει γίνει οικονομία ούτε στα σημεία γείωσης, τα οποία είναι πολλά, καλύπτοντας κάθε σημείο επίφοβο για εισαγωγή θορύβων και παράσιτων.

Audio Valve Eclipse/Challenge 115

Με λίγα λόγια...

Κατ/στής: [Audio Valve](#)

Κατηγορία: [Σετ Προ / Τελικών](#)

Υπέρ:

Eclipse: Ησυχία, ακρίβεια χειριστηρίων, διαχωρισμός, διαφοροποίηση εισόδων. Challenge 115: Χαμηλό, δυναμική περιοχή, στερεοφωνία, ABR, κατασκευή.

Κατά:

Ψάχνω, αλλά δε βρίσκω...

Συντάκτης: Γ. Καμαρινός

Το άρθρο δέχθηκε **23** επισκέψεις

Οι τέσσερις περιστρεφόμενοι επιλογείς (εξόδου, πηγής, έντασης και ισορροπίας καναλιών) είναι της ALPS. Και αυτοί τοποθετούνται σε δική τους πλακέτα χωρίς καλωδιώσεις, είναι θωρακισμένοι και πιστοποιημένοι για 25.000 περιστροφές. Το ποτενσιόμετρο της έντασης είναι ελεγχόμενο και από το τηλεχειριστήριο και συναντά τη ροή του σήματος όχι στο στάδιο της εισόδου, αλλά στο καθοδικό τελικό στάδιο της ενίσχυσης. Οι επτά διαθέσιμες εισοδοί είναι όλες line (δυστυχώς, δεν υπάρχει είσοδος phono...), αλλά με διαφοροποιούμενα τα χαρακτηριστικά της αντίστασης εισόδου και του κέρδους! Στην πράξη, ο κατασκευαστής δίνει τη δυνατότητα του καλύτερου δυνατού ταιριάσματος με τις πηγές του συστήματός μας. Επίσης, άλλη μια καινοτομία συνιστά η δυνατότητα «καθαρισμού» των ρελέ επιλογής εισόδου! Υπάρχει μία συγκεκριμένη θέση στον επιλογέα πηγής, η οποία ενεργοποιεί το «κύκλωμα καθαρισμού» με χαρακτηριστικό θόρυβο και η Audio Valve συνιστά τη χρήση του για περίπου ένα λεπτό κάθε μήνα! Το ποτενσιόμετρο ελέγχου της ισορροπίας των καναλιών παρεμβάλλεται στο στάδιο εισόδου. Το σασί είναι κατασκευασμένο από ανοδειωμένο ατσάλι πάχους 4mm, κομμένο με χρήση ακτίνας laser. Εκτός από το καπάκι, που είναι από πλεξιγκλάς. Τέλος, εξαιρετικής ποιότητας και εφαρμογής είναι οι υποδοχές RCA και XLR που συναντούμε στο οπίσθιο τμήμα. Στη συσκευασία περιλαμβάνεται και στιβαρό τηλεχειριστήριο.

Οι τελικοί

Την κορυφαία ποιότητα κατασκευής δεν θα μπορούσαμε παρά να μην τη συναντήσουμε και στους μονομπλόκ τελικούς ενισχυτές Challenge 115. Αποτελεί τη μικρότερη σε ισχύ έκδοση της εν λόγω σχεδίασης, η οποία παρουσιάστηκε πρώτη φορά το 1987. Χρησιμοποιεί έξι λυχνίες EL-34EH ανά κανάλι (Electro Harmonix) και μπορεί εύκολα να αναβαθμιστεί από τον χρήστη σε «150» και «180», με τοποθέτηση λυχνιών 6550 και KT-88. Με τις EL-34, παρέχεται ισχύς 115Watt ανά κανάλι, 150Watt θα λάβουμε με τις 6550 και 180Watt με τις KT-88. Υπάρχει και η έκδοση «400», η οποία όμως χρησιμοποιεί μεγαλύτερο σασί. Πριν περάσουμε σε περαιτέρω περιγραφή, πρέπει να αναφέρουμε ότι η κεντρική ιδέα πίσω από τη σειρά Challenge είναι η άμεση, εκ μέρους του χρήστη, τοποθέτηση και λειτουργία, αλλά και η εσασει αποφυγή οποιασδήποτε εμπλοκής, που θα επέβαλλε την τακτική μεταφορά των συσκευών στο τμήμα του service, σε ό,τι αφορά στη λειτουργία των λυχνιών. Αυτό επιτεύχθηκε με την παρουσία του πατενταρισμένου κυκλώματος ABR (Automatic Bias Remoting), το οποίο αποτελεί τον... άγρυπνο φρουρό όλων των λυχνιών! Παρακολουθεί, ελέγχει, ρυθμίζει την πόλωση και ειδοποιεί μέσω led για την αντικατάσταση όποιας λυχνίας δεν μπορεί να προσφέρει πλέον τις υπηρεσίες της!

Η μεγάλη επιτυχία του συστήματος είναι ότι απαλλάσσει τον χρήστη από την ανάγκη προμήθειας ταιριασμένων λυχνιών. Στην περίπτωση που πρέπει να αλλάξει μία, τότε αρκεί να τοποθετηθεί μια άλλη, όχι απαραίτητα καινούργια, ούτε καν της ίδιας εταιρίας! Η Audio Valve υπόσχεται ότι το ABR φέρνει κάθε στιγμή την κάθε λυχνία (οδηγήτρια και ενισχύτρια) στο ιδανικό επίπεδο λειτουργίας, καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής της. Κατά τα άλλα, ο Challenge αποτελεί σχεδίαση αρχιτεκτονικής παράλληλου push-pull, σε καθαρή τάξη A. Στο στάδιο της οδήγησης συναντούμε δύο λυχνίες 12AU7 (ElectroHarmonix) και μία ECC83S (JJ). Το κύκλωμα εμφανίζεται πλήρως ισορροπημένο, από την είσοδο μέχρι την έξοδο προς τα ηχεία, ενώ είναι ενδεικτική η αναφορά της εταιρίας στην ικανότητα οδήγησης κάθε ηχείου, ακόμα και ηλεκτροστατικών. Φέρνει έτσι το παράδειγμα της οδήγησης φορτίου 2Ω με 70 A (!), με χρήση των KT-88... Και εδώ η πλακέτα είναι διπλής όψεως, προφανώς ομοίων χαρακτηριστικών με αυτήν του Eclipse, χωρίς ίχνος καλωδίωσης και πληθώρα ποιοτικών υλικών.

Για τα των ρευμάτων δεν ανακοινώνονται πολλά. Ο μετασχηματιστής βρίσκεται καλά κρυμμένος κάτω από την πλακέτα, προφανώς ικανού νούμερου VA και στο στάδιο της ανόρθωσης χρησιμοποιούνται έξι συνολικά πυκνωτές RIFA των 220μF. Αντιστοιχεί δηλαδή (επί της σχεδίασης, όχι μόνο αριθμητικά) ένας πυκνωτής σε κάθε λυχνία! Το σασί είναι και εδώ κατασκευασμένο από ανοδιωμένο ατσάλι, εκτός από το καπάκι από πλεξιγκλάς, που διαθέτει τις απαραίτητες οπές εξαερισμού. Ενδιαφέρον παρουσιάζει το σύστημα συναρμογής του σασί (το οποίο βέβαια καλό είναι να μην αρχίζει κάποιος να... παίζει μαζί του, προκειμένου να αποφύγει δυσάρεστες καταστάσεις -αν και η αντιπροσωπεία με ενημέρωσε ότι είναι τελικά δεν είναι τόσο περίπλοκο...), ενώ στο πίσω μέρος συναντάμε εξαιρετικής ποιότητας μπόρνες (ξεχωριστές για φορτία 4 και 8 Ohms) και από μία είσοδο RCA και XLR. Συνολικά, η ποιότητα κατασκευής, η ποιότητα των υλικών και το επίπεδο συναρμολόγησης δεν αφήνουν περιθώρια αμφισβήτησης. Πρόκειται για κορυφαίες υλοποιήσεις, σημείο αναφοράς και, φυσικά, τοποθετούνται στην ίδια κατηγορία κλάσης με άλλες κορυφαίες σε απόδοση σχεδιάσεις που έχουμε παρουσιάσει στο περιοδικό.

Audio Valve Eclipse/Challenge 115

Με λίγα λόγια...

Κατ/στής: [Audio Valve](#)

Κατηγορία: [Σετ Προ / Τελικών](#)

Υπέρ:

Eclipse: Ησυχία, ακρίβεια χειριστηρίων, διαχωρισμός, διαφοροποίηση εισόδων. Challenge 115: Χαμηλό, δυναμική περιοχή, στερεοφωνία, ABR, κατασκευή.

Κατά:

Ψάχνω, αλλά δε βρίσκω...

Συντάκτης: Γ. Καμαρινός

Το άρθρο δέχθηκε **24** επισκέψεις

Ανασυνθέτοντας τα δεδομένα

Ο προενισχυτής Eclipse βρήκε τη θέση του στο rack της TAOC, ενώ οι monoblock Challenge τοποθετήθηκαν στο δάπεδο. Ούτως ή άλλως, τόσο το ύψος των συσκευών όσο και η θερμοκρασία που αναπτύσσεται δεν αφήνει περιθώρια για κανένα «στένεμα». Οι τελικοί συνδέθηκαν στα ηχεία Audio Spectrum «Ηλέκτρα» με χρήση των καλωδίων Abbey Road της Moving Air σε καθεστώς διπλοκαλωδίωσης, το interconnect της ίδιας εταιρίας έφερε το σήμα της αναλογικής πηγής (DPS πλατό και βραχίονας / ZYX R50 κεφαλή / Parasound P-PH100 phono stage) στον προενισχυτή, ενώ για τη σύνδεση της ψηφιακής πηγής (Roksan Caspian) χρησιμοποιήθηκε το interconnect Ch

orus της Chord. Τέλος, για τα ρεύματα φρόντισαν τα καλώδια της QED και της Merlin Cables καθώς και το πολύπριζο της πρώτης. Το σετ έρχεται πολύ γρήγορα σε κατάσταση λειτουργίας. Τρία με πέντε λεπτά σε κατάσταση αναμονής είναι απαραίτητα για να ξεκινήσουμε να ακούμε μουσική, στα πρώτα δευτερόλεπτα των οποίων πραγματοποιείται ο έλεγχος και η ρύθμιση των λυχνιών. Βέβαια, ο προενισχυτής και οι τελικοί απαιτούν περίπου 30 λεπτά από κατάσταση εκτός λειτουργίας, προκειμένου να ξεκινήσουν να αποδίδουν τα μέγιστα.

Το πρώτο στοιχείο που εντυπωσιάζει είναι η ησυχία. Έθεσα σε λειτουργία το σύστημα και αμέσως κοίταξα τις συνδέσεις των ηχείων, καθώς απουσίαζε η οποιαδήποτε αναμενόμενη υποψία θορύβου, ελέω των λυχνιών. Εντυπωσιακό. Ιδίως ο Eclipse πρέπει να είναι πολλές φορές πιο ήσυχος, συγκρινόμενος με ομότιμους στερεάς κατάστασης που έχω ακούσει... Ένας από τους πρώτους δίσκους βινυλίου που χρησιμοποίησα ήταν «Το μετέωρο βήμα του πελαργού» της Ελένης Καραϊνδρου (ECM). Το έργο είναι επιβλητικό και άμεσα στήθηκε η μεγάλη σε διαστάσεις σκηνή, όπου ορχήστρα και σόλο όργανα εναλλάσσονται. Το ακουστικό φάσμα απέκτησε μεστότητα, τη χαρακτηριστική «ζεστασιά» των EL-34 και ταυτόχρονα καθαρότητα. Πέρα από την συνολικά πολύ καλή παρουσία των φυσικών εγχόρδων και των υπόλοιπων τμημάτων της ορχήστρας, εντυπωσιάστηκα με την έκταση και τις περιγραφές της άρπας και του ακορντεόν σε σόλο

περάσματα. Πλήθος λεπτομερειών ξεπηδούσαν από τα ηχεία, σχηματίζοντας με ακρίβεια τους όγκους των οργάνων, αλλά και τις αντηχήσεις.

Δε χρειάστηκαν παρά λίγες ώρες ακρόασης, προκειμένου να καταστεί κατανοητό ότι το σύνολο διαθέτει αστείρευτα ποσά ενέργειας, τα οποία διοχετεύει στο ακουστικό φάσμα. Συνεπώς, εντυπωσιακή ήταν καθ'όλη τη διάρκεια της διαδικασίας αξιολόγησης η παρουσία του χαμηλού.

Εξαιρετικά διευρυμένη έκταση, αλλά ταυτόχρονα υποδειγματική σε απόσβεση, έλεγχο και χρονισμό. Τόσο σε ορχηστρικά έργα όσο και σε σύγχρονα, με ηλεκτρονικά και ηλεκτρικά όργανα, είναι σχεδόν αδύνατον να χαθούν νότες από τη ρυθμική βάση ή τα περάσματα χαμηλότερων φυσικών οργάνων. Φέρνω ως παράδειγμα το ηλεκτρονικό έργο των Die Form «Ex-Human» σε βινύλιο, κατά το οποίο οι μπότες και οι ήχοι του μπάσου υποχρεώνουν το σύστημα να κατέβει στο κατώτατο όριό του, αλλά εάν χαθεί ο έλεγχος τότε το αποτέλεσμα εμφανίζεται θολό. Υπέθεσα ότι το δίδρομο ηχείο δε θα τα καταφέρει με αυτόν τον δίσκο. Και όμως, η ενορχήστρωση παράμεινε διακριτή, ακόμα και σε υψηλές στάθμες! Ο μεν προενισχυτής «έστειλε» με τον καλύτερο δυνατό την (υψηλής πυκνότητας) πληροφορία του αναλογικού συστήματος, οι δε τελικοί είναι κατασκευασμένοι για να «μετακινούν αέρα»! Στην κρίσιμη μεσοχαμηλή περιοχή, αναδεικνύονται περαιτέρω τα στοιχεία του ελέγχου και της ανάπτυξης των σωμάτων. Εδώ στάθηκε καταλυτική η αναπαραγωγή a capella έργων Μεσαιωνικής, Αναγεννησιακής και Βυζαντινής μουσικής από ανδρικές χορωδίες. Κάθε μέλος αποκτά το δικό του χώρο, επιτρέποντας την εμφάνιση των σωμάτων, διαμέσου εκπληκτικής ικανότητας τοποθέτησή τους στο χώρο.

Ουσιαστικά, καταργείται το επίπεδο που ορίζουν τα ηχεία και οι φωνές ξεπηδούν είτε εμπρός είτε πίσω από αυτά, κατά πως ορίζει η ηχογράφηση. Έργα με ολιγομελή σχήματα jazz και συμφωνικές ορχήστρες επιβεβαίωσαν εν συνεχεία την αρτιότητα των χροιών και την άψογη χωρική κατανομή. Η αμέσως ανώτερη περιοχή, η μεσαία, και ο τρόπος που «δένει» με τη χαμηλομεσαία δεν άφησαν περιθώριο αμφισβήτησης επί της ομοιογένειας του σήματος. Φωνές και όργανα εμφανίστηκαν σε audiophile και εμπορικές εγγραφές έξοχα, ρέοντα, έντονα διακριτικής ικανότητας και λεπτομέρειας και φυσικά... ουδέτερα! Φίλες και φίλοι, αν η χαμηλή περιοχή των Eclipse / Challenge 115 εντυπωσιάζει με την παρουσία της, η μεσαία περιοχή είναι αυτή που πραγματοποιεί την υπέρβαση! Διότι, οι EL-34 έχουν προσφέρει τη ζητούμενη μεστότητα, εδώ όμως η οποιαδήποτε προσπάθεια εντοπισμού του γνωστού χρωματισμού απλά πέφτει στο κενό. Τι να αναφέρω στα πλαίσια του άρθρου; την πρακτικά ατελείωτη ηχοχρωματική παλέτα, που θα καταστήσει κάθε δίσκο της δισκοθήκης ένα διακριτό έργο; τις λεπτομέρειες που θα αναδειχθούν; τα ευρεία, αλλά πάντα ισορροπημένα μέτωπα; Πραγματικά, η απόδοση αυτή κάνει τα Audio Valve να ξεχωρίζουν από αυτό που έχουμε συνηθίσει, χωρίς να αποχωριζόμαστε τα αγαπημένα ηχητικά χαρακτηριστικά των λυχνιών. Αυτό που θέλω να τονίσω είναι ότι εδώ έχουμε να κάνουμε με λαμπάτα μηχανήματα και όχι με λαμπάτα που «θυμίζουν solid state» ή όπως αλλιώς διαβάζουμε κατά καιρούς.

Audio Valve Eclipse/Challenge 115

Με λίγα λόγια...

Κατ/στής: [Audio Valve](#)

Κατηγορία: [Σετ Προ / Τελικών](#)

Υπέρ:

Eclipse: Ησυχία, ακρίβεια χειριστηρίων, διαχωρισμός, διαφοροποίηση εισόδων. Challenge 115: Χαμηλό, δυναμική περιοχή, στερεοφωνία, ABR, κατασκευή.

Κατά:

Ψάχνω, αλλά δε βρίσκω...

Συντάκτης: Γ. Καμαρινός

Το άρθρο δέχθηκε **25** επισκέψεις

Τέλος, η υψηλή περιοχή επιτρέπει σε όργανα, αλλά και στις αρμονικές συχνότητές τους (και του υπόλοιπου φάσματος) να παρουσιάζονται με έξοχη αληθοφάνεια, φυσικότητα και κορυφαία αρμονική δομή. Γυναικείες soprano και mezzo soprano φωνές, καθώς και βιολιά, φλάουτα, κύμβαλα κ.λπ. αποκτούν ρεαλισμό μέσω και της υψηλής περιοχής. Αναφέρω χαρακτηριστικά την ηχογράφιση του γυναικείου folk συνόλου Ensemble Galilei, στο έργο «From the Isles to the Courts», σε ψηφιακό δίσκο της Telarc, όπου αναδείχθηκαν κέλτικα όργανα πλούσια σε υψίσυχο περιεχόμενο, αλλά και την όπερα «Tosca» του Puccini, σε βινύλιο της Deutsche Grammophon με την Galina Vishnevskaya να ερμηνεύει την κεντρική ηρωίδα, υπό τους ήχους της Εθνικής Ορχήστρας της Γαλλίας, σε διεύθυνση M.Rostropovich.

Επέμεινα αρκετά στις χροιές, ωστόσο και οι υπόλοιποι τομείς ακολουθούν με τρόπο εξίσου εντυπωσιακό. Ίσως μάλιστα να έχω ήδη αδικήσει την στερεοφωνική εικόνα, όπου το ζεύγος των τελικών προσφέρει το μέγιστο των δυνατοτήτων του. Χωρίς να ξεχνώ το ρόλο του προενισχυτή, ο οποίος δημιουργεί σήμα με υποδειγματικό διαχωρισμό. Και επανέρχομαι στο θέμα της ουδετερότητας. Καθώς οι λυχνίες δε θα «απλώσουν» με τρόπο γενικό και αόριστο τα όργανα στο χώρο. Είναι τέτοια η ακρίβεια και η ταχύτητα της μεταφοράς των πληροφοριών από την ηχογράφιση, όπου ο δίσκος θέτει τις... συντεταγμένες. Και το σύστημα διαθέτει την ικανότητα να «ανοίγει» την σκηνή, να προσδίδει βάθος, να περιγράφει τις αντηχήσεις, αλλά και να κρατάει το σήμα ομοιογενές. Καθώς περνούσαν οι ημέρες, συνειδητοποιούσα όλο και περισσότερο ότι η θέση

ακρόασης βρισκόταν μέσα στο ηχητικό δρώμενο και ο καθημένος σε αυτήν δεν ήταν απλά παρατηρητής...

Η εξέταση της δυναμικής περιοχής αποτέλεσε ερώτημα, του οποίου η απάντηση δόθηκε σε δύο δόσεις. Με τα «Ηλέκτρα» δεν υπήρξε αμφιβολία για το αστείρευτο της ικανότητας παρακολούθησης και απόδοσης των δυναμικών μεταβάσεων. Ήχος ασυμπίεστος, που προκαλούσε το χέρι να ανεβάζει συνεχώς την ένταση, φέρνοντας τελικά το χώρο ακρόασης στα όριά του. Πρέπει όμως να αναφέρω ότι ο κατασκευαστής θεωρεί πως οι υλοποιήσεις του απελευθερώνονται με συνοδεία μεγάλων και ευαίσθητων ηχείων, παρά την οδηγική τους ικανότητα. Και όσο πιο πολύ κατανοούσα τη φιλοσοφία τους τόσο περισσότερο μεγάλωνε και η περιέργεια μέσα μου. Τελικά, κατάφερα να πραγματοποιήσω μερικές πολύτιμες ώρες ακρόασης με ένα ζεύγος Spendor SP100. Τρίδρομο βάσης, με 90dB ευαισθησία, 30 εκατοστά διάμετρο στο γούφερ και απαιτητικό στο στήσιμο. Αυτό ήταν... Πληρότητα ευρύτατης κλίμακας χαρακτήρισε ρυθμικά και μορφολογικά μέρη απαιτητικών έργων και πυκνοδομημένων ενορχηστρώσεων. Αναφέρω χαρακτηριστικά το τραγούδι «Amour, amour» των μουσουργών Rammstein. Πίστευα ότι στα σημεία των κορυφώσεων επέρχεται σχετική συμπίεση, από τη μίξη. Με τα Spendor διαψεύστηκα. Η δυναμική περιοχή και ενώ τα τζάμια έτριζαν, επέτρεψε την ομαλή ανάπτυξη του μουσικού θέματος με τρόπο που δεν μπορώ ακόμα να ξεχάσω, αν και η ενορχήστρωση του εν λόγω τραγουδιού προκαλούσε το σύστημα να φτάσει στα όριά του. Αντίστοιχα, η μικροδυναμική υφή μικρότερων συνόλων εμφανίστηκε σε ατμόσφαιρα πλήρους απαλλαγής από θορύβους και βόμβους. Για την ιστορία πάντως, αξίζει να αναφερθεί ότι ακόμα και το SP100 θεωρείται «μικρού όγκου» από τον σχεδιαστή...

Η ψευδαίσθηση του «υπάρχειν»

Ομολογώ ότι η πρόταση της Audio Valve δεν είναι «εύκολη». Δεν επιδιώκει τον όψιμο εντυπωσιασμό. Αντίθετα, προκαλεί τον ιδιοκτήτη να εισέλθει σε επιμέρους παραμέτρους της διαδικασίας αναπαραγωγής του ήχου. Οι πηγές δεν προδίδονται, πλην όμως φανερώνονται τα όριά τους -και, εννοείται, οι αρετές τους. Οι μουσικές EL-34 δε θα επιβάλουν την δική τους άποψη, ισοπεδώνοντας τον ήχο των πηγών, όπως συμβαίνει σε πολλές περιπτώσεις. Επίσης,

το σύνολο δεν ζητά μονάχα audiophile εγγραφές για να αποδώσει. Κάθε ηχογράφιση φανερώνεται, παραμένοντας όμως θελκτική, με ατμοσφαιρικότητα. Κανένα είδος μουσικής δεν υποτιμάται. Όντας λάτρης των ηλεκτρονικών ιδιωμάτων, απόλαυσα ατελείωτες ώρες ακροάσεων, όταν σε άλλες δοκιμές solid state ενισχυτικών θεωρούσα ότι οι παραγωγές ήταν υποδεέστερες, πιο ξερές...

Προ και τελικοί διαθέτουν έξοχη αναλυτικότητα, ροή και παρουσιάζουν τη μουσική με τρόπο ξεχωριστό, κατά τον οποίο η αληθοφάνεια δομείται από λεπτομερειακές πτυχές, τις πλέον λεπτές

ηχοχρωματικές διαβαθμίσεις και έξοχη στερεοφωνική εικόνα. Η υψηλού βαθμού (σε σύλληψη και εκτέλεση) ουδετερότητα, αν και θα ξενίσει όσους έχουν συνηθίσει στη γλυκότητα (και με πρόβλημα στη χαμηλή περιοχή) εκδοχή των λυχνιακών υλοποιήσεων, οδηγεί τελικά στην ανάδειξη του εκάστοτε αναπαραγόμενου έργου, της ενορχηστρωτικής και μελωδικής δομής, καθώς και στις αντιθέσεις ρυθμού και τονικότητας. Βρισκόμενοι κοντά στο ψυχολογικό όριο των 10.000 ευρώ, και με ισχυρές ενδείξεις ότι τα δύο τμήματα του συνόλου είναι φτιαγμένα έτσι ώστε να αλληλοσυμπληρώνονται, η έλευση της Audio Valve στη χώρα μας, ξεκινώντας με την παρούσα δοκιμή, μπορεί να αλλάξει όχι μόνο την άποψη που διατηρούμε για τις λυχνιακές υλοποιήσεις, αλλά και τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε την έννοια της πράξης της οικιακής μουσικής αναπαραγωγής. Η ακρόαση των Eclipse / Challenge 115 αποτελεί εμπειρία για τον ακροατή και επένδυση ζωής γι' αυτόν που μπορεί να εκταμιεύσει το ζητούμενο ποσό.